

Mina skolår

11/3

Namn		Ämne			Ark nr					
Klass	Skrivpl. nr	Skrivn. dag	Max	Poäng	Medel	Uppnådda	Rättad den	Lärare	Betyg	Inlämnad kl.
				502103						

Nu har jag snart gått i skolan i
nio år, den största delen av min
levnadstid! Nu när jag tänker
tillbaka på mitt liv har jag svårt
att minnas tiden före skolan. Jag
kommer ihåg alla kompisar, alla skratt
och alla gråt, men det är för
det mesta från skoltiden och inte
från tiden före.

Jag minns hur mycket lek det
var på lågstadiet och hur livet
för det mesta bara var glädje
och tillfredställelse. Jag minns också
hur livet blev allt hårdare och
hur leken försvann ju äldre jag blev.
Hur man sakta men säkert blev
tvungen att bli vuxen. Fast oftast ville

inte blivit kallad omogen heller.

Det är svårt att bärä genom
en bild skilda hela mitt skolliv,
ibland kanske det behövs två,
eller tre, eller tusen!

Kap 1 Första skolåret

Jag hade en lycklig barnhood,
jag fick mycket kärlek och tid
från både föräldrar och vänner, så
det gjorde att jag kände mig
accepterad redan innan jag började
skolan.

Lekis låg till grund för hela
min skoltid i Lågstadiet och mellan
-stadiet. Där träffade jag fort nya
vänner, Love, Adam och lite grann

Simon som är min syssling.

Dei

De blev fort mina bästa vänner och jag lekte med Love nästan varje dag,

Adam lekte jag också mycket med, men inte riktigt lika mycket.

Jag kommer ihåg särskilt mycket hur jag och Love blev vänner.

Det var så att alla som skulle gå på lekis skulle med sina föräldrar träffa de andra barnen en tid innan man började där.

Jag minns inte mycket av det men jag minns Love sitta stirrig i sin mammas knä och Adam sitta helt lugn i sin mammas knä.

Love såg på mig och hade ett leende som gick ända upp till öronen.

Samma dag när jag var hemma i trädgården och grävde en liten grop

i marken framför huset så
kom Love gående, med samma
leende som innan.

Han sa:

- Hej, kan vi leka
- Det kan vi väl

Muchet mer än det minns jag inte,
men det var en av de finaste ögonblicken
i mitt liv som barn.

Tiden bara rann förbi
och snart var det dags att börja
skolan. Första dagen presenterade
man sig bara för varandra och åt bullar.
(Det är i alla fall vad jag minns)

Jag trodde det skulle vara mycket
värre, mina syskon hade talat om
för mig hur hemskt det var i skolan
och hur äcklig mat det var.

Min skola II

Ämne

Ark nr

Skriptnr	Skrivn. dag	Poäng			Riktad den	Lärare	Betyg	Inlämnad kl.
		Max	Medel	Uppnådda				

Första tiden i skolan var inte jobbig alls, läxorna var lätt och få och man fick mycket tid över för lek både hemma och i skolan.

Den klass jag hamnat i var en bra klass enligt mig i och varan lärare var jättebra. Olyckligtvis var jag ingen liten mammas ängel, utan jag satte ofta iväg med att shöja och prata på lektionerna, jag antar att jag hade ett stort behov av att känna mig sedd och rolig. Det var jag också enligt många, min barnsliga och extremt fantasifulla humor gick hem hos de flesta och jag stormtrivdes.

Det var inte så att jag var en riktig odåga utan i särfall att jag var ovanligt

Kap III Lågstadict

Jag har svårt att placera de olika mitten jag har i vilka skolåren de skedde men jag minns dem inte mindre för det.

Jag kommer ihåg alla roliga lekar vi hade, jag tyckte särskilt mycket om att leka affär, handelsman eller skattssökare.

Jag tog ofta lekarna med starka viltet de flesta andra inte gjorde, förutom Simon som liknade mig mycket där (måste väl vara något i släkten) så det blev ofta så att jag var chef över de andra som fick arbeta under mig. Eller så var det jag som ofta fick de bästa förmånerna när vi lekte affär.

Med tiden märkte man hur alla delade upp sig mer eller mindre. Indelningen

vår ofta om vem man lekte med på
rasterna eller på vems sida man var på
om det blev bråk. Man hade börjat.

Vära känna folk mera och hade
en aning om hur de var.

Med tiden härdnade det mer och mer.

hekarna var ofta istället för "herren
på täppan" "herren på lerkulen"

eller på vintern "herren på iskulen"

Läxorna började bli lite svårare

nu och man märkte vilka ämnen

man hade lätt för och som var roliga,

samt vilka ämnen som var mindre

intressanta. Det blev lite mindre

tid för kompisar och kontakten

ökade mellan eleverna i klassen, man

ville vara duktig, men jag hade fortfarande

lust och tid för kompisar. Även fast jag är

värd duklig i skolan.

Jag läste mycket läxor och min fröken

sa att jag var duklig, särskilt i svenska
och engelska. Hon kallade mig svenska killen
på kartalsmännen.

Med tiden växte mitt "busiga i skolan

jag" bort dels p.g.a läxorna

och dels för att fröken hade

börjat ge mig kritik, och jag tar väldigt
härt på kritik och försäker förbättra mig
i fall jag får någon.

Konkurrensen hade också börjat öka

köllar emellan, vem var starkast?

vem var snyggast och vem skulle

få mest tjejer. Jag hade en ganska

bra fysik på längdslaget, min specialitet

var längdistan.

Mina skolar III

Självförfattning

Ämne

Ark nr

ESS	Skrivpl. nr	Skrevn. dag	Poäng			Rättad den	Lärare	Betyg	Inlämnad kl.
			Max	Medel	Uppnådda				

Mellanstadiet

Att börja mellanstadiet innebar många förändringar, vi fick en ny fröken, ett nytt klassrum, elever hade tillkommit och en del hade slutat.

Det kändes som om man hade en större press på sig att vara mer vuxen.

Jag märkte nu hur mycket skolan tog av min tid, och jag började få en blick på hur världen verkligen var, att livet inte bara är lek och att man tids nog är tvungen att inse det.

Man fångas vakna upp ur glädjen.

Jag hade fortfarande många vänner och jag skötte skolan, men ett nytt öga hade öppnats för mig: tjejer.

Innan hade tjejer bara varit trams,

i alla fall för det mest, och i fall man
gillade någon så var det mest sedan
där barnslig kärlek. Nu började man
gilla tjejer mer på riktigt. Jag har aldrig
varit bra på att visa tjejer att jag
gillar dem, i fall det skulle bli något
så fick de komma till mig. Det var ofta
en maktkamp mellan oss killar som gjorde
att man fick tjejer, eller så var man
söt och trevlig eller kanske både, och
Jag var ihop med en del tjejer på
mellanstadet, men det var aldrig något
allvarligt, ofta bara en dans på ett disco
och att man kanske var extra snälla
mot varandra. Men man gillade i alla fall
varandra, och det hade värt fram mer och
mer. Fyran var ganska lik lågstadiet
och det var någonstans nu som jag

började känna Per.

Per och jag började vara tillsammans oftare och oftare. Vi kunde träffa varandra och bara vara, det var inte så med andra. Han var också den första jag kunde säga allt till. Jag gav han ofta råd som hade med skolan att göra, han tyckte han behövde det.

Jag hade många vänner och livet lekte, förutom den ständiga pressen man hade att bli mer vuxen och att ständigt förbättra sig på allt för att kunna imponera på tjejerna. Vilket blev svårare och svårare eftersom de började bli allt mer mognare, vi killar är ju lite efter.

Jag tror att det ökade på konkurrensen ytterligare mellan oss killar, och som jag

nämnd innan är jag en riktig tävlingsmänniska och ian "i orde" allt för att få vila hemma

I femman och sexan var det
som sagt lite tuffare men i sexan.

Tärde jag kände en person som förändrade
mitt liv till stor del. Jan Karlsten

Han var en av de som gick i den "lilla gruppen"
inte för att han var osmarr utan för att
han var så lusig.

Han var rolig och beundrade mig
(kändes det som) och vi hade alltid råigt.

Han var lite trasig sedan sitt 1° tidigare
så jag försökte hjälpa honom. Eftersom
min familj är kristen ville jag att han
också skulle bli det, för jag vet alla
gånger det hjälpt mig.

Dessvärre tog det i stort sett all min tid,
han ringde mig varje dag och var fruktans-
-värt idag om att va. Det blev nästan

ingen tid alls över till mina andra vänner

Mina skolår IV

Ämne

Ark nr

Skrivpl. nr	Skrivn. dag	Poäng			Rättad den	Lärare	Betyg	Inlämnad kl.
		Max	Medel	Uppnädda				

Det började näma sig slutet av
sexan och slutet på hela mellanstadiet, de
flesta var avslappnade och kompen samt
konkurrensen som brukade vara en del
av vardagen var som bortblåst.

Det hade gått hyfsat bra på
mellanstadiet, min fröken och jag kom
bra överens och skolarbetet hade gått
bra.

Jag hade fortfarande många vänner,
de ville fortfarande umgås med mig även
fast jag umgåtts med Jan så mycket

Sjuan

När jag tänkte på sjuan och
hägstadiat såg jag det som en evig
kamp. Jag skulle ge allt jag hade,
hade jag bestämt mig för.

Samtidigt såg jag det som en ny chans
Man skulle hamna i en ny klass där
få visste vem man var, man kunde
vara vem man ville. De som haft
det svårt förlut fick en ny chans.

Jag var näldigt rädd och nervös inför
sjuan, jag ville inte misslyckas.

Jag brukade be gud att han skulle
hjälpa mig att klara av det som låg
framför mig och tack vare det (tror jag)
gick det så bra som det gjorde.

Jag hamnade i en härlig klass
med många bekanta och det var många

tjejer i den så den var ganska lugn.

Jag märkte snabbt vilken skillnad det

var, jag kände inte alls samma konkurrens

och tjejerna som jag trodde redan skulle

vara vuxna och helt ointresserade

av oss var riktigt trevliga och snälla.

Dessvärre kände jag en väldig ångest inför

proven, så jag började plugga väldigt

mycket vilket medförde att tiden för

kompisar drastiskt minskade.

Jag fick mindre vänner, dels för att jag

spenderat för mycket tid med vissa kompisar

och inget tid alls nästan med de andra,

och för att skolan tog för mycket tid.

Åttan

Åttan var nog det jöldigaste året

i mitt liv. Jag pluggade mer än någonsin

och försökte samtidigt få tid med elgitarren

friidrott och vänner.

Det kändes som om jag blev tvungen
att växa upp för fort och att jag fann
ta alldeles för mycket ansvar för min
ålder, jag mädde allmänt dåligt.

Eftersom jag axlat mig med för mycket.

Jag ville ha allt.

Nian

När jag började nian trodde
jag att det skulle vara lika hemst
som i ättan men otroligtvis
var allt mycket bättre. Alla var lugnare
och jag kom underfund med att
man inte kan hinna med allt och orka
allt. Den sista tiden har gått bra,
skolan har inte fått ta alltid.

Det känns som om det finns något större
än allt det här och det är Gud.

Mina skolar II

Ämne

Ark nr

Poäng

Max

Medel

Uppnådd

Rättad den

Lärare

Betyg

Inlämnad kl.

Sammanfattning:

Nu när jag tänker tillbaka på skolåren
förstår jag att det präglat hela mitt jag-

Det har medfört både positivt och
negativt.

Man är tvungen att gå i skolan
men om jag fått en ny chans då jag
själv fett välja om jag ville gå i skolan.
så skulle jag göra det.

Det har medfört så mycket gott och det
goda överväger det onda som också skett

